

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 91 – Zondag 19 december 2021 – 4de Advent

Welkom!

Deze zondag is de laatste zondag ter voorbereiding op het komende Kerstfeest. In de liturgiegeschiedenis zien we dat er lange tijd geen 4de adventszondag was. Dit had te maken met de zgn. kerstnoveen vanaf de 17de tot en met de 23ste december. Later werd de zondag, die in de kerstnoveen viel, er een beetje bovenuit getild met een eigen viering. De teksten van de Mis zijn evenwel nog altijd een soort samenraapsel van de eerste drie adventszondagen. Het Evangelie brengt ons zelfs terug naar een eerder begin. Maria bezoekt haar nicht Elisabeth. De vraag van Elisabeth aan Maria komt naar voren: *Waarom heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt?* Deze vraag wordt gesteld terwijl we de voorbije zondag al hebben gelezen over Johannes de Doper en over Jezus zelf. De liturgie mag misschien lijken op een allegaartje, we zouden het ook zo kunnen zeggen: De vierde zondag van de advent is de samenvatting van de advent én de doorsteek naar het feest van de geboorte van de Heer, met Maria, de “gezegende onder de vrouwen” en de “moeder van mijn Heer”. Wij wensen u een gezegende zondag.

Gods Woord op Zondag 19 december, de 4de zondag van de Advent

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (1, 39-35).

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Juda. Zij ging het huis van Zacharias binnen en groette Elisabeth. Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot. Elisabeth werd vervuld met de heilige Geest en riep met luide stem: „Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. Waarom heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Zie, zodra ik uw groet hoorde sprong het kind van vreugde op in

mijn schoot. Zalig zij die geloofd heeft dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is.”

Ter overweging

Vorige week zondag hebben we met vreugde gevierd. In de adventsvorbereiding klonken de woorden van de Hl. Apostel Paulus “*Gaudete in Domino semper... Verblijdt u in de Heer te allen tijde, nog eens: Verblijdt u*”. De echo van deze oproep tot vreugde klonk ook door in de doordeweekse vieringen. Zelfs deze zondag, de vierde en laatste zondag van de Advent, klinkt die vreugde nog steeds. We horen er over in het bericht over het bezoek van Maria aan haar nicht Elisabeth. Beide op wonderlijke wijze zwanger, van mannen over wie we de afgelopen zondagen veel hebben gehoord. Na Johannes de Doper en Jezus horen we dus nu ook van hun moeders. De vreugde is hetzelfde, net als het geloof.

Toch mag het ook verbazen dat we op deze laatste zondag van de advent lezen over een ontmoeting die veel eerder heeft plaats gevonden in de verhaallijn die de afgelopen weken voor ons getrokken werd. De historische lijn is daarom wellicht niet zo belangrijk. De vierde zondag van de advent is toch al een samenraapsel van teksten. Laten we daarom maar eens goed kijken naar wat er gebeurt bij deze moeders in het geloof, want er gebeurt het één en ander, Elisabeth zegt nog al wat in die paar verzen in het Evangelie en ook Maria’s reactie (welke we overigens niet lezen maar wel kennen) spreekt boekdelen!

Wat gebeurt er in deze paar Bijbelse zinnen? Er vindt een ontmoeting plaats waarvan we eigenlijk alleen de begroeting meekrijgen. Maar in die begroeting gebeurt het: God laat zich hierin kennen. Allereerst en het allermeeft door middel van Elisabeth. Zij werd vervuld met Gods Heilige Geest. De vreugde die de

Kerk pas op Pinksteren zal overkomen, overkomt Elisabeth hier al, samen met het kind in haar schoot, de heilige Johannes de Doper. Door het sterke en versterkte geloof van Elisabeth horen we haar spreken als een waar theoloog. Zij belijdt Maria als Moeder Gods en het Kind dat Maria in haar schoot draagt, noemt zij ‘Heer’. Dit is een titel die in die dagen nog exclusief verbonden werd met de God van Israël. Er was geen andere Heer dan de God van Israël.

Elisabeth spreekt ook een zegening uit over Maria en de komende Heer: “*Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot*”. Een mooie zegening die ook wij nog veelvuldig en met grote liefde uitspreken in het ‘*Wees gegroet*’. Hoe reageert Maria? Elisabeth sprak met nederigheid “*waaraan heb ik het te danken...*” maar haar woorden waren groots en eervol. Maria reageert ook met nederigheid en een even groot geloof. Zij relativeert niet wat Elisabeth te berde brengt en wat God in Zijn grootheid aan haar gedaan heeft maar zij reageert met een lofzang, het Magnificat: “*Hoog verheft mijn ziel de Heer, want groots heeft Hij aan mij gedaan...*”.

Wat nemen wij mee uit het Evangelie van deze vierde en laatste zondag van de Advent, van deze moeders in het geloof? Waren het eerder nog Profeten, Johannes de Doper en de Heer Jezus die het woord voerden, mannen vol geloof, nu zijn het twee vrouwen waarvan God zich bediend om de weg van zijn openbaring te wijzen. Met name Elisabeth, vrouw van een priester en dochter van een priester, is vandaag onze gids. Wat wij van haar meenemen is geloof, eenvoud, vreugde en hoop. Mogen deze woorden, die ook met ons al een lange tijd meegaan, nog meer diepte krijgen, rijkdom en kracht geven op weg naar Kerstmis 2021 maar ook voor het alledaagse leven in deze toch lastige tijd.

De laatste week van de Advent

De laatste zeven dagen van de advent (ook wel ‘Kerstnoveen’ genoemd) toont een intensievere voorbereiding op het geboortefeest van de Heer. De tekst van de Prefatie (het gebed vooraf aan het “Heilig, heilig, heilig”) is een andere dan in de eerdere dagen van de Advent. Vanaf 17 december tot en met de 23ste wordt in de Vespers bij de lofzang van Maria de zogenaamde O-antifoon gezongen, zo genoemd naar het eerste woord van deze antifonen. In de dagmissen komen we dezelfde teksten tegen in de

Alleluia-acclamatie, vooraf aan het Hl. Evangelie. De O-antifonen worden voor het eerst genoemd in de 6e eeuw na Christus en in de 8e eeuw waren ze in Rome algemeen in gebruik in liturgische vieringen. Deze verzen worden ook wel de “Grote Antifonen” genoemd. Elke antifoon is gebaseerd op een andere titel voor Jezus uit het Oude Testament — titels zoals Emmanuel, Sleutel van David, Dageraad en Wijsheid. Bij elkaar genomen verwoorden deze titels het verlangen van de Israëlieten naar de Messias, evenals ons eigen verlangen naar de komst van Jezus, zowel met Kerstmis als bij de Wederkomst. Het overheersende thema van de O-antifonen is er een van hoop en van het wachten op Jezus’ komst. Ze helpen ons de ogen te openen voor wie Jezus is, door de verschillende titels van de Messias te belichten. Ze zeggen ons dat Jezus zowel God als mens is. Ze zeggen ons dat Hij de macht heeft in de hemel en op aarde. Ze zeggen ons dat Hij de wijsheid van God is, en het verlangen van ieder mensenhart. En ten slotte besluit elke antifoon met een smeekbede dat Jezus, wanneer Hij komt, een krachtig werk in ons leven zal doen. Zo vraagt de eerste antifoon Jezus om te komen en ons “de weg naar het heil” te laten zien. De tweede antifoon vraagt Jezus: “strek uw machtige hand uit om ons te bevrijden”. We vragen Jezus dus niet alleen om te komen, maar ook om ons verder te leiden in de vrijheid die Hij voor ons heeft gewonnen toen Hij voor het eerst kwam, ruim tweeduizend jaar geleden. De eerste letters van de titels waarmee de komende Heer wordt bezongen vormen samen, van achteren naar voren gelezen, een korte zin: *ero cras*, dat betekent: *Morgen ben Ik er!*

Gebed

Heer, wij hebben door de boodschap van de Engel de menswording van Christus, uw Zoon, leren kennen. Wij bidden U: Stort uw genade in onze harten opdat wij door zijn lijden en kruis gebracht worden tot de heerlijkheid van de verrijzenis. Amen.

Kerstvieringen & Livestream

Zoals inmiddels bekend zijn er ook dit jaar geen Kerstnachtvieringen. Er is een deels aangepast Kerstvieringenrooster op 1ste én 2de kerstdag. Info daarover vindt u op onze website. Daar vindt u ook deze nieuwsbrief en de livestream vanuit St. Nyk: www.dechristoffel.nl . *Het pastoresteam.*

Voor de kinderen

Een paar weken geleden, op de eerste zondag van de advent stond op deze bladzijde hetzelfde plaats als nu. Hoever ben je gekomen met de krans? En met de lichtjes? Op de eerste zondag brandde er immers maar één kaars. Nu zijn we inmiddels op de vierde zondag. Nu mogen er vier kaarsjes branden. Kun je alle kaarsjes laten branden? Kijk maar eens op het je lukt om de krans mooi in te kleuren, uit te knippen en op elk kaarsje een vuurvlammetjes te zetten. Want nu alle kaarsjes mogen branden kunnen we aan adventskrans zien dat het geboortefeest van Jezus, die het Licht is van Gods leven, liefde en barmhartigheid, al heel dichtbij is. Nog een paar dagen en onze adventskrans wordt een kerstkrans! Wij wensen jou alvast een fijne lange kerstvakantie en graag tot ziens in de kerk, bij een viering of misschien bij één van onze prachtige kerststallen.

